

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/396/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712205404
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712205404.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, zast. spoločnosťou JUDr. Martin Timcsák, advokát, s.r.o., so sídlom Zámocké schody 2/A, 811 01 Bratislava, IČO: 44 430 043, proti povinnej V. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, XXX XX B. R., o vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 38,06 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Jurinom, Exekútorský úrad so sídlom Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec, pod sp. zn. EX 306/2012-Ha, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 27Er/241/2012-50 zo dňa 15. 11. 2012, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 27Er/241/2012-50 zo dňa 15. 11. 2012 **z r u š u j e**
a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 27Er/241/2012-50 zo dňa 15. 11. 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Mariána Jurinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Na odôvodnenie uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Arbitrážného súdu, so sídlom v Košicích. Zistil, že právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou vznikol na základe Poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 02. 2009.

Okresný súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa ust. § 44 Exekučného poriadku zistil, že oprávnený, ako dodávateľ a povinná, ako spotrebiteľ uzavreli poisťnú zmluvu. Vzhľadom na povahu predmetného právneho vzťahu, postavenie zmluvných strán a okolnosti, ktoré sprevádzali uzatvorenie zmluvy, okresný súd posúdil uzavretú zmluvu medzi oprávneným a povinnou, ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto okresný súd na právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi považoval za potrebné okrem ustanovení Všeobecných poisťných podmienok aplikovať aj ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica Rady 93/13/EHS“), Smernice Rady 87/102/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov (ďalej len „Smernica Rady 87/102/EHS“), ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán a bez ohľadu na to, že zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, alebo Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že rozhodcovský súd opomenul aplikáciu príslušných európskych a vnútroštátnych právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa a neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. V tomto prípade dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom vo svojich dôsledkoch viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú príslušné ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS a Smernice

Rady 87/102/EHS, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, čo je zrejme a preukázateľne vzhľadom na priznané plnenie a absolútne nerešpektovanie príslušných kogentných európskych a vnútroštátnych noriem o ochrane spotrebiteľa. Uvedené dôsledky dojednaní rozhodcovskej doložky sú teda z hľadiska predmetných noriem nežiadúce, nepredpokladané a zakázané. Podľa názoru okresného súdu z hľadiska vnútroštátneho práva je dojednanie rozhodcovskej doložky v posudzovanom právnom vzťahu k právnym úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je sankcionovaný absolútnou neplatnosťou.

Z uvedených dôvodov a po zvážení a zohľadnení všetkých okolností uzavierania zmluvy, povahy účastníkov zmluvy, predmetnej právnej úpravy a judikatúry Súdneho dvora, okresný súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprímeranou podmienkou, ktorá vo svojich účinkoch a dôsledkoch viedla k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia Smernice Rady 87/102/EHS, ako aj Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä Občianskeho zákonníka. Preto okresný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Mariána Jurinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. V odvolaní namietal, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom a porušil čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zdôraznil, že v zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“), súd príslušný na exekúciu zastaví exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ust. § 45 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Zákon neupravuje možnosť zamietnuť žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov, pre ktoré ju zamietol súd v napadnutom uznesení. Namietal, že napadnuté uznesenie okresného súdu je nepreskúmateľné z dôvodu, že neumožňuje preveriť správnosť postupu okresného súdu metódou myšlienkového verifikácie, teda preskúmania sledu premís a logických záverov, ktoré viedli okresný súd k názoru o neplatnosti a neprijateľnosti rozhodcovskej doložky.

Oprávnený ďalej v odvolaní uviedol, že rozhodcovský súd vzal do úvahy všetky relevantné právne normy, ako aj právne normy, ktorých účelom má byť najmä ochrana spotrebiteľa. Rozhodcovský súd mal za preukázané, že nárok žalobcu, teda oprávneného, nevyplýva z neprijateľnej podmienky, pretože nie je založený na dojednaní, ktoré by mohlo spôsobiť značnú nerovnováhu v neprospech žalovanej - povinnej. Zdôraznil, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, čo zároveň znamená, že nešlo o neprijateľnú podmienku. Povinná svojim podpisom na konci Všeobecných poisťných podmienok dňa 24. 02. 2009 potvrdila, že si Všeobecné poisťné podmienky prečítala, vyslovila s nimi súhlas a následne obdržala jedno vyhotovenie. Považoval za dôležité zdôrazniť, že nielen poisťná zmluva bola podpísaná zo strany povinnej, ale osobitne aj Všeobecné poisťné podmienky, rovnako aj Osobitné zmluvné dojednanie č. 02/2008 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXX. Osobitné zmluvné dojednanie pritom povinná podpísať nemusela, a to bez toho, aby to malo vplyv na jej práva a povinnosti vyplývajúce z poisťnej zmluvy, resp. zo Všeobecných poisťných podmienok. Z textu dojednanej rozhodcovskej doložky vyplýva, že povinná mohla túto podmienku individuálne ovplyvniť (aj vylúčiť) bez toho, aby tým bol ovplyvnený zvyšok poisťného vzťahu. Z uvedených dôvodov mal za preukázané, že predmetná rozhodcovská doložka je jednoznačne dohodnutá ako individuálna zmluvná podmienka a ako taká vylučuje, aby bola považovaná za neprijateľnú, a teda neplatnú podmienku.

Namietal, že okresný súd v predmetnej veci rozhodol na základe dokazovania, pričom mu neumožnil vyjadriť sa k listinám, ktoré podľa názoru okresného súdu mali pre daný prípad podstatný význam a nemal možnosť produkovať protidôkazy. Pokiaľ okresný súd vykonal dokazovanie bez jeho účasti, odňal mu tým možnosť konať pred súdom. Poukázal na spôsob uzavretia zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil a vyhovel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Nakoniec oprávnený uviedol, že mu bolo doručené Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 344/2012-30 zo dňa 03. 07. 2012, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky prijal na ďalšie konanie sťažnosť oprávneného aj proti postupu a Uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 228/2011 zo dňa 25. 01. 2012. Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie má vplyv aj na predmetné exekučné konanie, t.j. zhoduje sa v podstatných skutkových rysoch, v dotknutom relevantnom právnom

stave a aj v podobnom postupe okresných súdov, navrhol, aby odvolací súd predmetné konanie podľa ust. § 109 ods. 2 O.s.p. prerušil do definitívneho rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobnom prípade vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 344/2012, alebo aby prijal iné vhodné opatrenie, ktoré bude znamenať rozhodnutie o odvolaní až po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 18. 09. 2013 oprávnený súd predložil Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2012-47 zo dňa 10. 07. 2013, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie práv oprávneného v obdobnom exekučnom konaní.

K odvolaniu oprávneného vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec prejednal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd zo spisu zistil, že dňa 26. 03. 2012 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnej. Následne súdny exekútor požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/151/2010 zo dňa 21. 09. 2010. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi oprávneným a povinnou dňa 24. 02. 2009. Okresný súd napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Odvolací súd skôr, ako rozhodol o odvolaní oprávneného, rozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 O.s.p.

Oprávnený žiadal, aby súd prerušil predmetné exekučné konanie postupom podľa ust. § 109 ods. 2 O.s.p. prerušil do definitívneho rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobnom prípade vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 344/2012.

Podľa ust. § 109 os. 2 O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať návrh na obnovu exekučného konania.

Citované ustanovenie Exekučného poriadku zakotvuje zásadu, že exekučné konanie je možné prerušiť iba vtedy, ak to stanoví osobitný zákon. Takýmto osobitným zákonom je napríklad zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii.

Odvolací súd poznamenáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v obdobnej exekučnej veci vydal Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2012-47 zo dňa 10. 07. 2013

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnom konaní nebol splnený žiadny predpoklad na prerušenie konania podľa vyššie citovaných ustanovení O.s.p. a Exekučného poriadku, preto odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Odvolací súd ďalej prejednal odvolanie oprávneného proti uzneseniu okresného súdu, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V XV. časti Všeobecných poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 24. 02. 2009, si zmluvné strany dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom.

Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchylnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. Pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. Svoj výslovný, bezvýhradný a neodvolateľný súhlas s týmto vyjadruje poisťník podpisom Všeobecných poisťných podmienok.

Všeobecné poisťné podmienky boli povinným vlastnoručne podpísané dňa 24. 02. 2009. Na poslednej strane týchto Všeobecných poisťných podmienok sa nachádzajú Osobitné zmluvné dojednania č. 02/2008 k Poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Osobitné zmluvné dojednania“), v ktorých v bode 3. poisťník (poistený) a poisťovňa vyjadrili obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, a to že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto Všeobecných poisťných podmienok. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. V bode 4. Osobitných zmluvných dojednaní si zmluvné strany dohodli, že poisťník, teda povinný môže v lehote 30 dní od podpisu poisťnej zmluvy individuálne písomne odmietnuť ustanovenia časti XV. Všeobecných poisťných podmienok. Osobitné zmluvné dojednania k poisťnej zmluve povinná vlastnoručne podpísala dňa 24. 02. 2009.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd uvádza, že exekučný súd je povinný v každom štádiu vedenia exekúcie, skúmať podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Vychádzajúc z dikcie zákonných ustanovení, a to tak Exekučného poriadku (§ 44 ods. 2), ako aj Zákona o rozhodcovskom konaní (§ 45 ods. 1 písm. c/ a ods. 2) je zrejmé, že súd je v každom štádiu vedenia exekúcie (obzvlášť v štádiu pred vydaním poverenia súdnemu exekútorovi) povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, predovšetkým, či rozhodnutie, na podklade ktorého sa oprávnený domáha vymoženía svojho nároku, je spôsobilým exekučným titulom. Vzhľadom na to, že v tomto konaní má byť exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, okresný súd musel posúdiť, či je spôsobilým exekučným titulom nielen podľa ust. § 41 Exekučného poriadku, ale aj podľa príslušných ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní, a to s ohľadom na ust. § 45 tohto zákona. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú prieskumnú právomoc súdu posúdiť, či rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nevykazuje niektorú z väd podľa ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok pojednáva o skúmaní súladu exekučného titulu so zákonom ako takým, t.j. či už so zákonom hmotnoprávneho charakteru, alebo so zákonom procesnoprávneho charakteru, podľa názoru Ústavného súdu SR tak exekučný súd môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávných ustanovení a nielen z procesného hľadiska“. Odvolací súd tiež poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/164/1996 z 27. 01. 2007 (publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997, R 56/1995, R 70/1998 a R 72/1998) a na novšie rozhodnutie sp. zn. 4 Cdo 11/22011, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky rozoberal aj otázku zastavenia exekúcie z dôvodu nulitého právneho aktu. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že v kompetencii exekučného súdu je skúmanie tak formálnej, i materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Okresný súd sa od uvedeného neodklonil, keď skúmal, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, t.j. či ho vydal oprávnený subjekt. Odvolací súd podporne odkazuje aj na európsku judikatúru, konkrétne rozhodnutie Súdného dvora (ES) vo veci Pohotovosť C-76/10 zo dňa 16.11.2010, v ktorom Súdný dvor v súvislosti so skúmaním nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách rozhodol, že vnútroštátny súd má aj vo fáze výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu podmienky obsiahnutej v zmluve uzavretej dodávateľom so spotrebiteľom. Je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka spotrebiteľskej zmluvy považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 Smernice 93/13 a v prípade kladnej odpovede je úlohou uvedeného súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s

cieľom ubezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou. K námietke oprávneného o porušení ústavne garantovaných práv oprávneného, ako účastníka konania, práva na spravodlivý súdny proces a na zachovávanie zásady rovnosti pred súdom odvolací súd uvádza, že okresný súd dospel k právnomu záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky na podklade listinných dôkazov, ktoré predložil oprávnený, preto nie je možné konštatovať porušenie práva prístupu k vykonanému dokazovaniu oprávneného, ako účastníka konania. Odvolací súd poznamenáva, že vyslovené stanovisko je plne konformné a v súlade s početnou judikatúrou Súdného dvora ES (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08, C- 76/10) dotýkajúcou sa problematiky spotrebiteľského práva a ochrany práv spotrebiteľa.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal preskúmaním rozhodcovskej doložky v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zistil, že dohoda účastníkov o rozhodcovskej doložke tvorí samostatnú časť listiny označené ako „Všeobecné poisťné podmienky“, ktoré povinná podpisovala osobitne od rozhodcovskej doložky dohodnutej v rámci časti „Osobitné zmluvné dojednania“. Z jednotlivých bodov Osobitných zmluvných dojednaní vyplýva, že dohoda o rozhodcovskej doložke bola dojednaná oddelene od samotnej poisťnej zmluvy a účinnosť ustanovení o rozhodcovskej doložke obsiahnutých vo Všeobecných poisťných podmienkach, bod XV. „rozhodcovské konanie“, bola naviazaná na samostatné dojednanie rozhodcovskej doložky v rámci Osobitných zmluvných dojednaní. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Odvolací súd totiž poukazuje na rozdiel medzi rozhodcovskou zmluvou podľa § 3 a nasl. ZoRK a rozhodcovskou doložkou podľa § 5 ods. 2 ZoRK, ako súčasťou inej zmluvy. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 ZoRK tak, že podpísali Osobitné zmluvné dojednania, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah a ostatné podmienky zmluvy, ako aj znenie ustanovení zaradených do Osobitných zmluvných dojednaní, odvolací súd dospel k záveru, že povinná ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej doložky samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako to označil okresný súd. Tento právny záver však nemožno paušálne aplikovať na všetky poisťné zmluvy uzatvárané oprávneným, ako poskytovateľom poistenia.

S ohľadom na tieto skutočnosti, odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 221 ods.1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 mu vec vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní musí okresný súd opätovne posúdiť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie a v prípade, že nezistí žiadne iné dôvody na postup podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, vyhovie žiadosti súdneho exekútora.

Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.